

Glas iz tujine. Par reči na letak Miška Kranjca?

Te je poslani: „Ednok ste že rešili ladjico Slovenske Krajine i jo pripelali v zlato slobodino, pripelajte jo tudi zdaj v teh temnih časaj“.

Što je te glas poslao i komi, je pristranska stvar. Jedro glasa je odmev tistih borb, štere so se vršile za osloboditev Slovenske Krajine. Tiste borbe so slonile na tabernakli. V cerkev so zahajali voditelji naroda i od Njega prosili svetlost i moč za borbo. V cerkev je zahajao tlačen narod i pri Prijatelji v tabernakli dobivao poslušnost i moč. Tak je prišla sloboda, tak je plavala mirno i varno ladjica Slov. Krajine v pristanišče slobodine.

Isto moramo i zdaj včiniti. Zbirati se moramo pri Njem, ki noč no den sprejema nas i vse naše zadeve v tabernakli. Več se mora moliti. Svet ravna ta mala hoštija v tabernakli, a ravna ga po kakovosti i meri naših prošnji. Vlada je ravna svoje države po pogovori s svojimi vernimi svetovalci, ministri i generali. Krao vseh kralov dela tudi tak. Kem bole verni smo njemi, tem vekše zavüpanje ma do nas i tembole se vda našim prošnjam. Vlada je dostokrat pri najboljšoj voli ne morejo dosegnuti svojega namena, ar nemajo moči za to, ar njim menjkajo sredstva za to. Naš Gospod v oltari je pa vsegamogočen. Zato je tak mirna ta mala hoštija pred nami, da zavüpano na Njo, ki nema i nemore meti nikšega straha.

Organizacije, društva, prosveta, izobrazba so samo pripomočki, rešitelji ne. Rešiteo je samo On pod belov hoštijov. K Njem hodimo dühovniki z gostimi pogovori i k Njem vodimo narod Slovenske Krajine z gostimi obiski, pa de v teh i vseh temnih časaj mirno pa varno plavala naša ladjica z pristanišča slobodine v pristanišče velikoga zemelskoga i tudi večnoga miru.

Ka pravite, g. urednik?

Na düšni den se je vršo v nekoj krčmi Slovenske Krajine sledeč pogovor:

Kmet: Jaz sem na Miška Kranjca dao votum, čeravno mi je pop zamero z vučitelom vred.

V.: roko da kmeti i pravi: To ste pa pač dobro naredili, da ste na Miška Kranjca glasali.

Kmet: Gda mi je pop nekaj muvo, zakaj ne idem ž njim, sam te vole bio, da ga splüskam.

Poslušalec: Pa bi vi vüпали dühovnika vdariti?

Kmet: I bi to tudi včno, če tisti den ne bi meo ravno mrtveca v hiši.

V.: Kmetje ste nori, zakaj plačate dačo. Če bi čedni bili, ne bi je plačali.

Poslušalec: Kak mislite to, g. V.? Z koj bi pa te plačüvali državne stroške, če kmetje, ki nas je največ v državi, dače ne bi plačüvali.

V.: Pa vendar trdim, da ste nori i dače ne bi vam trbelo plačüvati, če bi čedni bili.

Kmet: Gospod V. majo prav. Pop naj ide v cerkev, vučiteo naj ide v šolo i naj se v politiko ne mešata.

Poslušalec: Prav, pop naj ide v cerkev, vučiteo v šolo, kmet na njivo, živnozdravnik med živino, itd. Nišče naj se ne meša v politiko. Što de nam pa te vodo državo? Pop i vučiteo tak plačata dačo kak mi vsi, zato pa teliko pravice mata do politike, to je do ravnaja v državi, kak mi.

Ka pravite na te guče g. urednik?

Z naslovom „Prekmurskemu ljudstvu“ z podpisom: „Volilci Miška Kranjca“, se je razširo med našim ljudstvom letak, na šteroga tu kratko odgovarjamo. Namen letaka je pripraviti naš narod na bližajoče se volitve. Letak je izišo v tistom časi, kak obvestilo dr. Adžija odvetnika v Zagrebi, ki tudi zbira delavno, kmečko ljudstvo v politični tabor. Horvatski listi so jasno i glasno napisali, da je agitacija dr. Adžija komunistična. Nam toga ne trbe povdarjati, predobro poznamo našo komunistično levico.

Letak trdi sledeče:

1. *Volitve 1. 1938. dec. 11. so bile izvršene s strahüvanjom (terrorjem). Če bi bilo to strahüvanje, Miško Kranjec niti ednoga glasa ne bi dobo. Ar so pa volitve bile popolnoma slobodne, je pobrao z pomočjov komunističnih agitatorov već jezer glasov v Slov. Krajini.*

2. *Zrüšo se je prle tak mogočni Stojadnovič i pršlo je do sporazuma. Zrüšo se je ravno zavolo slobodnih volitev i zrüšo ga je dr. Korošec ravno zato, ar ne šteo držati dane reči, da bi izvedo sporazum z Hrvat i dao njim pa Slovencom aonomljo.*

3. *Slovenski voditelji so laživi i so Stojadnovičovi prigajali. Vsaka reč je laž. Dr. Korošec i njegove stranke lüdje so pokazali skoz 20 let odkrito vso lübenzen do slovenskoga ljudstva, ti so njemi spravili slobodino i jo obdržali, ti so se borili nevstrašeno za aonomljo nesamo Slovincov, nego tudi Hrvatov celo te, gda so voditelji hrvatskoga naroda sedeli vu vladi i vodili centralistično politiko. Te istine nikša laž pobiti nemore, ar*

jo zgodovina potrdjava, zgodovina vseh 20 let.

4. *Država mora pripadati malomi človeki. Tisti mali lüdje, ki so bili smeti človeče družbe, so prišli do penez, do oblasti, do vse ugodnosti v Rusiji, kmeti so vzeli vse, narodnjake so spoklali, cerkve oropali, nedužnost osramotili, Boga zatajili. To pomeni, da „država mora pridati malomi človeki.“ Bog nas čuvaj takših malih lüdi, komunističnih roparov, tovajov i morilcov.*

5. *Zahteva letak tiste olejšave, za štere smo se borili pod vodstvom dr. Korošca že 20 let i tudi vnogo priborili malomi človeki. Zahteva letaka, naj se penez ne vlaga niti v banke, niti v posojilnice, jasno kaže na komunistični rogo: Komunistična država naj pograbi vse za par „mali lüdi“, ka do tej dobro živelj, kmetje pa od glada vmirali. Ka bi sezonski delavec iste prävvice meo, kak fabrični, to zahteva so gospodje vkradnoli z programa Zvezje Poljedelskih Delavcov. Pa kak to, tudi drüge zahteva so v svoj koš spravili iz koša naše krščanske stranke samo zato, da preslepjo narod: glejte, kak se brigamo mi za vas, glasajte za nas.*

6. *„Prekmurje naj bo v vsem popolnoma ravnopravno z drugimi pokrajnami.“ S tem pozivom vabi naše lüdi v novo stranko „delavnoga ljudstva“ i zahteva tisto, ka smo mi vsikdar zahtevali i vnogo tudi dosegnoli. Naša zaslüga je most, železnica, gimnazija, okrožno sodišče, delavski dom, trgovski dom itd. Komunisti naj ne devajo svojih prstov na naše ljudstvo, to pozna svoje dobrotnike i tudi svoje sovražnike.*

Ponesrečen napad na kanclera Hitlera.

Ob 16 letnici, ka je pod vodstvom Hitlera začeo boj v Nemčiji narodni socijalizem i prišeo do zmage, je v Müncheni v kletnoj dvorani pivovarne obdržao Hitler 8. novembra večer ob 8. govor. V tom govori je ostro napadao Anglijo i njeno politiko i glasno povedao, da se Nemčija bo borila, dokeč ne zmaga i ka klonila ne bo. Vnogo njegovih starih borcov je bilo nazočih pri slovesnosti. Po govori je Hitler šo na kolodvor i se je odpelao po državnih poslaj v Berlin. V tom časi, kak se je zdigno z Berlina, je nastala grozovita eksplozija od peklenskoga stroja v dvorani. Strop (feub) dvorane se je podro i pod sebe zakopao ministre Hessa, namestnika Hitlerovoga, dr. Goebelsa i Streichera, ki pa neso mrtvi, pa vnožino Hitlerovih prijatelov, tudi

nešterne ženske. Nemško uradno poročilo pravi, da je mrtvih 8 oseb i 57 ranjenih. Drüge države trdijo, da je dosta već žrtev. Nemci krivijo Anglijo, ka je ona nahujkala domače Nemce, ki neso z politikov narodnoga socijalizma zadovolni i so tej napravili atentet. Drügi krivijo same narodnosocialiste, da so ga oni napravili proti gotovim vodilnim osebam, z šterimi neso zadovolni. Vlada je razpisala 600.000 mark, to je nad sedem milijonov dinarov nagrade tistomi, ki najde krivce. Obetajo se od dozdajšnjih še hüjša preganjanja fistih, ki ne odobravajo narodnosocialistične politike. Atentat je hüdobija i zato vreden vsega obsojenja. Preiskava nemške oblasti je dognala, da je peklenski stroj delani v nemškoj tovarni.

Razgled po katoličanskem sveti.

Vatikansko mesto. Sv. Oča se je 20. oktobra vrno iz letnoga bivališča Castel Gandolfo v Vatikansko mesto. Lüstvo je sv. Oči med celov potjov prirejalo tople manifestacije. V Rimi ga je čakala velika vnožina lüdi, tak da je morao auto na već mestih henjati. — Na svetek Kristuša Krala je sv. Oča posveto 12 püšpekov i to 8 domačinov, 2 Indijca, 1 Kitajca i 1 Črnca iz Ugande. Ob priliki posvetitve je meo krasno predgo, v šteroj je omeno, da cerkev v težkom časi nadaljuje Kristušovo delo i da pošila v široki svet 12 püšpekov, kak je Kristuš v začetki poslao 12 apostolov med svet, pun sovraštva i neprijateljstva. — Kardinal Fumasoni Biondi, ki je bio nevdá apostolski delegat v USA, je meo na misijonsko nedelo po radio govor na ameriške katoličane, v šterom je pozivao ameriške katoličane, naj molijo za misijone.

Omeno je tudi veliko misijonsko delo ameriških katoličanov. V misijonih deluje 987 misijonarov, ki so člani raznih katoličanskih ameriških redovnih družb.

Irak. V Amadiji je vmro kaldejski škof Mons. Francis David. Verniki njegove škofije so jako siromaški. Kda je 1. 1910. postao škof, so meli samo nekoliko siromaških cerkvic i kappelic, v šterih ne bilo niti najpotrebnejših stvari za slüžbo božjo. Goreči škof se je brigao za postavljanje spodobnih cerkvic i krščanskih šol. Svoje vernike je brano preganjanj, ki so je trpeli od törške i nestorijanske strani. Vsako drügo leto je obišao celo škofijo. Sam je živo v velikom siromaštvi, a je bio jako poštüvani i prilübleni pri svojoj dühovnoj čredi.

Kanada. V Kanadi je osnovana nova dijeceza Amos, ki se je morala ustanoviti zavolo povekšanja števila prebivalcov, ki

je zavolo kolonizacije jako naraslo. Za prvoga škofa nove dijeceze je imenüvani Mons Desmaris. Pri njegovom prihodi so ga pozdravili tudi štirje ministri iz Quebeca.

Braziliija. V Permambuci se je vršo III. narodni Eucharistični kongres, šteroga se je vdeležilo 30 škofov, 1000 dühovnikov i 300.000 vernikov. Procesija z Najsvetejšim po mesti je napravila na vse romare velki vtis, tak, da so se vnogi stari grešniki spreobrnosti. Štrti den kongresa je sprijalo sv. obhajilo 10.000 žensk, peti den 15.000 dece i šesti den 10.000 možkov. Na zastopnika sv. Stolice kardinala Sebastijana Leme je kongres tak vplivao, da je pravo: „Po tom kongresi samo nebo!“

Rim. Stari slavni zavod Germanikum se letos znova seli. Dozdajšnja zgradba se mora zavolo regulacijskih načrtov podreti. Dokeč ne bo nova hiša, ki bo stala na istom mesti, dograjena, bodo gojenci bivali v hiši Družbe Jezušove pri cerkvi Al Gešü. — Novomešnik zagrebške nadškofije vlč. g. Štefan Lackovič, ki je bio gojenec Germanika, je sprijao na svetek Kristuša Krala v Rimi posvečenje i na Vse Svece je slüžo prvo sv. mešo v cerkvi sv. Jeronima. — V Rimi bodo na novom trgi piazza Cesare Augusto pri cerkvi sv. Karola postavili dve velikivi svetniški podobi. To bota podobi dva svetiva milanskiva nadškofa sv. Ambrozija i sv. Karola Boroomejskoga.

Italija. V Milani se pripravljao na proslavo 16. stoletnice rojstva sv. milanskoga nadškofa Ambrozija. Proslava bo trajala celo leto 1940. — V župniji sv. Tarcizija nedaleč od Rima je vmro vice-kamerlengo sv. rimske Cerkev Mons. Giannini. 1905. I. je bio imenüvani za apostolskoga delegata v Siriji. Bio je dobro znana, poštüvanana i ovažüvana osebnost v Rimi i Italiji.

Francija. V mestu Paray-le-Monial so jako svečano proslavili 250 letnico dogodka, kak se je Srce Jezušovo razodelo sv. Marjete Alacoque. Pri toj priliki je pariški nadškof kardinal Verdier pozvao vernike, naj molijo za mir.

Irska. V Kilmori je škof Mons. Lyons po svečanoj slüžbi božoj posveto temelni kamen za novo katedralo. Po sv. obredaj je kardinal Mac Rory, ki je sodelüvao, meo govor, v šterom je čestitao vernikom kilmorske škofije na začetnom velikom deli i je pozvao, naj vztrajajo nazlük težkim prilikam, v šterih se nahaja ves svet.

Chile. V Magalhaesi v Jüžnoj Ameriki se je skoro istočasno kak v Ljubljani, vršo kongres Kristuša Krala i to v mestu Punta Arenas. Kongresa se je vdeležilo većše število Hrvatov — kolonistov, ki so tam naseljeni. Kongres je obiskao tudi jugoslovanski poslanik iz Santiaga Dr. Filip Dobrečić, a za zaščitnika kongresa sta proglašeni sv. Ciril i Metod. Kongres so priredili i vodili č. o. salezijanci i je trajao 7 dni. Eden izmed predgarov je bio Hrvat Vladimir Borčić iz Punta Arenas. Svečnoga zborüvanja se je vdeležilo 20.000 lüdi.

Litvanski poslanik pri sv. Oči. 18. oktobra je sv. Oča sprijao novoga litovskoga poslanika Dr. Stanislava Gvidvanio v svečano audijenco. Minister je pri toj priliki pozdravo sv. Očo v imeni predsednika republike Litve i v imeni litvanskoga naroda. Sv. Oča je odgovoro v dugšem francoskom govori, v šterom je pohvalo vernost Litve očinskoi veri, one Litve, ki se po pravici zove „severna predstraža katoličanstva“.

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2-50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Stev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak niže. Poslano med tekstom vsaka reč 2 D. mali oglasi do 10 reči 5 Din. više vsaka reč 1-50 Din.

„HIZICKI DOMAČOJ“

Gaber Marlija, Hülb Ela, Grah Jürilj, Grah Franc, Frumen Anton, Štefan Sukič, Martenhöhe. Prečastiti gospod urednik! Najlepše se vam zahvaljujemo na rednom pošiljanji Novin, ki so nam v velko veselje tu v to žalostni tujini. Želimo njim lübo zdravje od našega nebeskega Stvoritelja, naj njih šče duga leta občuva pri zdravji. — Pošilamo njim najlepše pozdrave dnes, kda nas je na Gramenci celo lepo število

vküp prišlo, ar so prišli naš izseljeniški g. kaplan Škafer. Smo jako veseli, da smo lahko bili pri sv. spovedi i da smo slišali opet našo lepo slovensko predgo, ki nam je v velko korist, prišlo nas je okoli 50 vküp i smo spevali naše lepe Marijine pesmi. Pozdravljamo celo Gornje Lendavsko faro, gospoda provizora, posebno pa rojstno ves Kruplivnik, stariše, sestre, brate i vse poznanke.

MISIJSKA POROČILA

Pismo misijonara g. Gider Jožefa svojim domačim z Kitajske ob 10 letnici mešništva.

Linchow, 20. juluša 1939.

Hvalen bojd Jezuš Kristuš!

Lüblena ino draga mama!

Ravno te dni je minolo 10 let, ka sam dosego visiko dühovniško čast, tüdi moji Kitajci so z menov vred predobroga Boga zahvalili. Jaz se vüpan, ka ste se me tüdi vi tam doma spomnili, nikdar nemrem lüboga Boga zadosta zahvaliti za 10 letne dobrote v dühovniškoj ino misijonskoj službi.

Kelko sem v tej 10 letaj preživo, je žmetno povedati, vsepovedi me je čuvala roka boža. Zahvalim se tüdi vam, ki ste me gotovo trno goreče podpirali z vašov molitvijov ino vašim trpljenjom.

Jaz sam hvala Bogi zdrav. Zdaj v leti me vročina malo bole zmantra, v zimskom časi je za nas eti dosta bokše, ar je malo bole hladno ino leži malo več okoli hodimo. V vsej 10 letaj sam bio samo ednok malo betežen, noga me je bolela, ka sam

mogo doj v Hongkong, v špitao, ovak sam pa vseskoz pomali zdrav. Kak sam vam že piso, mam letos dosta več dela kak sam ga meo ova leta. Letos sem sam eti v Linchow, ge smo prlitrge ali i štirge bili. Letos je zavolo bojne naše delo trno žmetno ino moremo trno Boga prositi, ka se naše stališče ešče ne pohüjša.

Ešče samo šest dni pa de vaš dén! Sam nevem, kak mi je to letos coj prišlo, ka sem vam že nej prle piso, pa tüdi zdaj vala. Na Anino mo za vas sv. mešo služo ino tüdi vsa druga dela za Vas goraldüvo. Trno sem vüpo, ka mo letos lahko vaš den z Vami doma vküper obslužavo, pa mi

Porüšen polski most, kakših je zdaj več, bodo nemške čete morale popraviti.

Zakaj je Martin spet vesel?

Kakor vsi brodarji na svetu, ga je tudi Martin rad pil. Po receptu glede vrste, a brez recepta, kar se tiče količine. Z drugimi besedami: v prvih jutranjih urah je pil samo žganico, čez dan pa samo vino. A oboje je moralo biti!

Kaj hočete? Ko so ga pa drugi na to navadili. Vedno je krivdo te svoje slabosti zvrčal na druge. Saj je v glavnem imel prav. Koliko pijače pa je njegov brod zvozil čez Muro! Skoro vsak je Martinu ponudil. Da naj odkloni? Zdelo se mu je neolikano. Pa tudi ga ravno nič preveč vest ni pekla, da je po svoji ali po krivdi drugih vzljubil to božjo kaplico. Le molčeč in zadirljiv je bil, ko je spodaj v kumpu blonckala prazna steklenica. Najraj bi jo zagnal v valove. A ni je! Bo že Bog poslal potnike z vinom, pa bo!

Drugače pa je Martin bil poštenjak od nog do glave. Gorje, če je slišal med potniki nedostojne kvante ali kletvine. Najprej je dotičnega ostro pogledal, potem pa brez vsake besede z roko odločno pokazal na sveto razpelo, ki je stalo na vidnem

kraju, pritrjeno na ograjo. Navadno je ta gesta zadostovala.

To razpelo je imelo venec. Pozimi iz papirja, poleti pa iz zelenja. To brigo si je Martin štel za prvo dolžnost. Sam Bog ve, kolikokrat se je v tistem samotnem kraju v dolgočasnem čakkanju obrnil k svojemu priljubljenemu razpelo i prav zaupno tožil Kristusu vse težave stárega brodarja! In koliko jih je imel! Najbolj ga je peklo, da je od brodnine dobival samo tretjino. Drugo je šlo v žep lastnikom broda. Vendar se ni jezil, ne pritoževal pred ljudmi. Niti takrat ne, ko so mu nekateri porugljivo rekli: „Martin, vi boste še najbogatejši človek v Verzejul!“ Stari brodar, kakor da ne sliši, potegne za drog ali pa pogleda proti nagajivi špuli.

Odkar je na Pušenjakovem zrastle „klošter“, so dohodki res lepi. Saj pa „toti Prečni z Vogrskega“ kar v procesijah hodijo v klošter.

In Martin je bil zadovoljen, kakor še nikoli v življenju. Bil je prepričan, da mu edino smrt more prekrizati račune.

Tisto jesen l. 1918, ko je prišel v dežele tako zaželjeni mir, ko je od Mure čez Ljubljano, Zagreb in Beograd tja doli pre-

je to zavolo bojne ne bilo mogoče, vse bi mogo tü povrčiti ino oditi. Letos mam vüpanje, ka kakšo pomoč dobim. Če bo mogoče, sem prek priti. S telom nemo pri vas, pa mo zato bole z srcem ino düšov. Vsikdar se moremo spotiti, ka smo mi kak vandraške na etom svejti, smo na poti v vekivečno domovino, v nebesa, kde nas ne bude ne čas, ne oddalina ločila. Tam bomo na veke vküper, tam nede več trpljenja, ne nikše druge nevole.

Želem vam ešče duga leta, ka si lahko več za nebesa zaslužite. Vsakše Vaše delo naj bode za Boga. Če vas bo trpljenje mantralo, se spomnite, ka nam tüdi to lübi Bog pošila, če vam pa da vesele dneve, tüdi to je njegov dar, tüdi zato ga moremo zahvaliti. Bog, ki niti ftičkov v lesi ne pozabi, tüdi na nas ne bo pozabo, če mo samo verni ostanemo.

Kak je kaj z vašim zdravjom, ali šče lahko kaj okoli hodite? Ino v cerkev lahko hodite?

Pozdravite mi tüdi vso rodbino ino znance, pa soside vse, vsi naj mi pomagajo z molitvov rešavati te sirmaške poganske düše. Jaz vsakši den za vse molim, ka naj lübi Bog blagoslovi vse Vaše delo, vse vas na düši ino teli obvarje vsake pogübelnosti.

Zdaj pa morem zaključiti to moje malo pismo, zato vas pa ešče ednok prav lepo pozdravim. Pozdravljam tüdi vse te male, vej so zdaj že velki. Küšnem vas do groba zvesti, lübeči sin Jožek,

Zdravstvo.

Plüčnica.

Plüčnico narod navadno smatra kak posledico prehlajenja. Vendar pa prehlad plüčnice ne povzroča, samo pospešuje jo. Prehlad oslabi človeči organizem i je zato človek menje odporen proti betegi.

Za plüčnicov zbeteža človek nenadoma. Pojavi se mrzlica, temperatura se naglo zdigne do 40°C, včasi celo še več i tak ostane samo z malimi dnevnimi spremembami do konca betega, kda 5. ali 7. den, redko kesnej, z močnim znojenjom spadne na normalno.

Pri deci se včasi beteg pojavi z vömetanjem namesto mrzlice. Navadno zbeteža edna ali druga plüčna krpa, redkej obe. Plüčni meheri otrdnejo i se napunijo z gnojnimi slinami. Zato betežnik pri dihanji čüti zbadanje v plüčih i kašla, pa tüdi s težavov diha. Na konci betega se ortdeli deli plüč znova zmehčajo, gnojni rečki se izkašljajo v obliki rdečkasto rjavih izplünkov.

Beteg se rad pojavi v mlajših letaj, pa tüdi starejšim ne prizanaša. Nevarna je posebno za tiste lüdi, ki majo oslabilene srce. Alkoholiki je navadno ne prebolijo zavolo slaboga srca. V zvezi s plüčnicov se rado pojavi zvužganje porebrne mre. Nevarno, k sreči jako redko je zvužganje možganov, ki se pojavi v zvezi s plüčnicov i se konča navadno s smrtnim izidom.

Posebno trbe paziti, da se betežniki občuva dobro delovanja srca i se prepreči njegova oslabilitev. Včasi so pripravljali kopeli, zdaj je nadomestijo mrzli ovitki. Vsikdar pa se trbe držati zdravnikovih navodil, ki določü betežiki tüdi hrano.

Službena naznanila

Sreski odbor društva Rdečega križa Murska Sobota namestava prirediti 3 mesečni bolničarski tečaj za ženske osebe, stare nad 17 let, ako se jih priglasü zadostno število. Priglasiti se je na sreskem načelstvu soba št. 18. Ker je tečaj posebno v današnjih dneh velike važnosti, zato sreski odbor Rdečega križa prosi vse, ki imajo veselje in se čütijo sposobne, da se prijavijo za tečaj. Predavanja bodo dvakrat tedensko v banovinski bolnici v M. Soboti.

Prodaja.

4—5 mesecev stare telice i biki montafonske pasme so po ugodni ceni na prodaj; istotam se proda

mlatilna garnitura 5 KS

v dobrem stanju pod ugodnimi plačilnimi pogoji. Veleposestvo HARTNER, GOR. LENDAVAL.

Pošta.

Špilak Janoš, G. Lendava 20. Novine vaše hčeri Marije so prišle iz Francije nazaj s pripombov, da je mesto spremenila. Javite nam njeni novi naslov. Naročnina še ne plačana. Čör Žiga, á Legature, Creuse. Za letos je duga ešče 57 din. Po banki Baruch je mogoče poslati penenze. Zdaj se frank menja nekoliko več kak za dinar. Sreš Martin, Bratonci. Novine Dugarlič Marije so prišle nazaj s pripombov, da je mesto spremenila. Javite nam njeni novi naslov. Konkolič Marije domači, M. Dolenci. Novine Konkolič Marije so prišle iz Francije nazaj s pripombov, da je mesto spremenila. Javite nam njeni novi naslov. Iz Francije sprejeli naročnino od sledečih: Požonec Kristina 54 din. Vind Marija 118*75 din 1380 din. spisano na 1938. l., 100 din. na letos, na koj je višek? Raibar Ana 65 din. R. Vožar 118*75 din. Miholič Jožef, Šüinci. Din. 84 si posloa več. Teliko menje kleti pošleš Serec Terezija, Tigy. Od tvojih domačih sprejeli 50 din. naročnina. Na letos je vse poravnano. Gomboc Jožef, Tešanovci. Gomboc Geza mora plačati 28 din. Bagar Alojz, Otovci. Na letos nega duga.